

[Gunhild Due.]

ville være en rimelig ting over for forbrugerne; jeg tænker på de mangetonede bilhorn, og hvad det ellers drejer sig om.

Må jeg så ikke lige sige til fru Gerda Møller, at jeg ikke giver så forfærdelig meget for frivillige ordninger, selv om jeg godt ved, at der er store kæder, der bruger dem. Det er desværre altid sådan, at det er de handlende, der har samvittigheden i orden og tilbyder de bedste varer, der benytter sig af deklaration og mærkning, mens de, der fører de mere tvivlsomme varer, netop ikke vil bruge mærkning og skiltning. De vil benytte frivilligheden til at lade være med at oplyse noget om deres varer.

I øvrigt skal jeg tilsige velvillig behandling på SF's vegne.

Kjær Rasmussen: Det faktum, at regeringen ikke vil kendes ved forbrugerkommissionens flertals forslag, viser endnu en gang, hvis interesser der står regeringens hjerte nærmest. Erhvervsorganisationerne vil ikke være med til det, og så vil regeringen heller ikke. Endnu et bevis på, at denne regering i stort som i småt er det private erhvervslivs regering.

Hvis vi skal karakterisere det fremsatte lovforslag om mærkning m. v., må vi sige, at det ubetinget hører til i småtingsafdelingen, selv om visse af dets bestemmelser selvsagt vil lette arbejdet for de forbrugere, som gerne vil afveje visse varer mod hinanden. Vi finder det i sin orden, at forbrugerne i fremtiden skal kunne finde ud af ved at se på varen, hvor stor en del af dennes pris der er skatter og afgifter, og hvor stor en del der egentlig er varepris. Dog synes vi, at der mangler noget her, for hvorfor skal man ikke også af en sådan mærkning kunne se avancerne? En oplysning om avancerne vil være en god hjælp, når forbrugerne skal afveje pris mod kvalitet.

Afsnittet om nyordningen for afbetalingshandelen er der ikke så megen opløftelse i at læse, idet der her er tale om en ordning, som, så vidt jeg ved, allerede er i kraft. I hvert fald ser det da sådan ud, når man kigger ind ad diverse butiksvinduer med radio og fjernsyn, hårde hvidevarer osv.

Lovforslaget opererer i høj grad med øgede beføjelser til monopoltilsynet. Må jeg ikke spørge forslagsstillerne: er det socialde-

mokratiets hensigt at øge personaletallet i tilsynet, dersom partiet får mulighed for det? — for det er jo en ting, som vil blive nødvendig, hvis det her overhovedet skal blive en realitet.

Så er der endelig den foreslåede bestemmelse om prisforslag i § 5, stk. 2. Denne bestemmelse finder vi betænkelig, fordi der i realiteten vil blive tale om en minimalpris, som detaillisten skal tage, og gør han ikke det, kan han risikere at blive udsat for boykot fra grossisternes side. Det er jo ting, som vi har set før. Vi tror, at man med en sådan bestemmelse vil kvæle konkurrencen. Det kan måske lyde lidt mærkeligt, at netop jeg står og siger sådan noget, men for VS'er det en yderst betænkelig sag: at få nogle bestemmelser, som kan være med til at kvæle konkurrencen, netop fordi vi oplever en stigende monopolisering.

Vi må konstatere, at der er beskedne fremskridt i de foreliggende lovforslag, men der er som sagt også ting, som vi må have nærmere belyst, inden vi kan give tilslutning til dem.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lis Groes): Ja, der er jo ikke så forfærdelig megen tilslutning at takke for. Jeg forstod nu slet ikke, hvordan den sidste ærede ordfører fandt ud af, at man kvalte konkurrencen med vort forslag om mærkning, da det netop tilsigter at fremme konkurrencen. Men det kan vi måske få noget mere at vide om senere.

Det er en ejendommelig situation, vi er i. Regeringen har nedsat en forbrugerkommission, og senere har folketinget bedt denne forbrugerkommission om at overveje, på hvilken måde forbrugerne kan lettes i deres bedømmelse af pris, kvalitet og service. Så kommer forbrugerkommissionen med et forslag, som et overvældende flertal har tilsluttet sig, deriblandt samtlige de styrelser, der er repræsenteret i kommissionen, derunder også monopoltilsynet, og de to professorer ved handelshøjskolerne henholdsvis i København og Århus. Derpå siger regeringen: nej, vi synes nu ikke, vi vil fremsætte det. Man kan godt blive en lille smule træt, når man sidder i sådan en kommission og gør et stykke arbejde, ved at tænke på, hvor stort et arbejde man har gjort for at få dette her færdigt.